

[Rasmussen (Gylling).]

at man ikke kunde stole paa disse Folk, der blev sat i Spidsen, i Retning af at overskue Forholdene. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at foruden Direktionen, som skal udnævnes, er der 3 Ministre, som er medvirkende ved Ordningen, tilligemed Nationalbanken og Finansudvalgene, saa man skulde dog alligevel tro, at man kunde nære Tillid baade med Hensyn til Sikkerheden og med Hensyn til Løsningen af Opgaverne.

Jeg maa ogsaa sige, saaledes som det allerede er sagt, at med Hensyn til Indlaan i Banker og Sparekasser har denne Fond en overordentlig stor Opgave, og naar den er i Stand til ved Hjælp af de Midler, der tilvejebringes paa Grundlag af Skatkammerbeviser, at give Indlaan i Banker og Sparekasser til en Procent, der ligger paa Linie med det, som Lovforslaget i øvrigt tager Sigte paa, saa forstaar jeg ikke den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Hasle fremkom med, at han ikke mente, at Pengeinstitutterne i Jylland vilde være med til at modtage saadanne Indlaan til den her fastsatte Rente. Det maa dog være nogle underlige Pengeinstitutter, der ikke vil tage mod Indlaan til Udøvelse af deres Virksomhed til 3 à 3½ pCt. Jeg vil gerne præsenteres for et Pengeinstitut, der ikke vil være villigt dertil.

En anden Ting er det — deri er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem Hr. Hasle —, at det muligvis havde været rigtigt, om man havde fastsat Renten for Københavns Vedkommende ½ pCt. under den Rente, man fastsatte for Provinsen. Det kan vi senere forhandle om. Det tror jeg vil være af nogen Betydning, fordi der er en vis historisk Baggrund derfor.

Men det er jo ingenlunde Tilfældet, som man nærmest fik Indtryk af gennem det ærede Medlems Udtalelser, naar han manøvrerede med de mange Millioners forskellige Placering, at de store Midler, som det ærede Medlem forudsatte vilde blive udtrukket af de jyske Pengeinstitutter, forsvinder, f. Eks. i Storstrømmen, altsaa forsvinder ud af Erhvervslivet, ud af Landet. Der gaar ingen Midler til Spilde. De vender under en eller anden Form tilbage, enten til Pengeinstitutterne i Jylland eller til Pengeinstitutterne andetsteds i Landet, og derved vil de atter komme ind i den almindelige Pengeomsætning. At der kan komme midlertidige Vanskeligheder for enkelte Pengeinstitutter, skal jeg ikke benægte. Men disse Vanskeligheder har man forsøgt at imøde-

gaa ved Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Likviditetsfonden.

Der har været talt en hel Del om, at Maalet ikke alene kunde være at faa nedsat Bankernes og Sparekassernes Udlaansrente, man har ogsaa peget paa de Muligheder for en Konvertering, som skulde ligge i Forslaget her. Det er ikke nemt under de øjeblikkelige Forhold at udtale sig herom, men en Kendsgerning er det, at man ikke ved at nedsætte Renterne for Banker og Sparekasser er i Stand til at løse hele Problemet med Hensyn til billigere Penge. Heri er jeg ganske enig med de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Fisker, at man maa tage Begivenhederne i den Rækkefølge, de kommer, ogsaa paa dette Omraade. Men man maa have Lov at mene, at det maa være en selvfølgelig Forudsætning, at Arbejdet paa den Front, vi nu staar paa, hvor vi udelukkende beskæftiger os med Banker og Sparekasser, maa føres langt videre, end dette Forslag tager Sigte paa.

Man har opholdt sig noget ved, at man nøjes med Lovbestemmelser vedrørende Indlaansrenten, men derimod ikke har talt om Udlaansrenten. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der netop tages Sigte paa dette Forhold gennem den Bestemmelse, at Handelsministeren kan stille Krav overfor Pengeinstitutterne om Opgivelse af Laanebalancer. Herigennem kan føres nøje Kontrol med Højden af den effektive Udlaansrente. Det ærede Medlem Hr. Hasle siger, at man skal gaa lige paa Sagen og fastlægge Udlaansrenten. Hvor er i Grunden Forskellen? Thi hvis man nu ved Lovgivning fastlægger Udlaansrenten, saa skal det jo ogsaa undersøges, om denne Udlaansrente bliver overholdt. Det er jo det samme, der sker herved, hvor man altsaa vil undersøge Forholdene og derigennem konstatere, om Udlaansrenten nu ogsaa virkelig er faldet i samme Forhold som Indlaansrenten. Nogen stor Forskel er der ikke paa disse to Ting. Enten man vælger det ene eller det andet, er man i Stand til at kontrollere, om der virkelig bliver en effektiv Nedgang, ogsaa med Hensyn til Udlaansrenten.

Jeg skal, som sagt, ikke opholde mig med at gennemgaa Lovforslagets Enkelt-heder; det er jo gjort eftertrykkeligt i Løbet af denne Eftermiddag, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at vi for vort Partis Vedkommende er villige til en hurtig Behandling og Vedtagelse af dette Lovforslag, idet vi, hvad der allerede er udtrykt af andre, ogsaa tror paa, at det i alt Fald